

lesarabrøv

Føroya útflutningur
fyri hálvan prís!

Siggi aftur nú i Sosialinum henda pástandin, sum var at siggja fyrri nakad síðan, at útflutningur Føroya fer fyrri hálvan prís.

Tá varð ikki ónt aftur frá nøkrum av teimum, ein skuldi roknað við feldu seg raktan. Nú, sami pástandurin aftur verður settur fram, er tað ikki órimiligt at krevja, at teir, pástandurin er vendur móti, koma við eini frágreiðing, eini veruligari frágreiðing, sum ikki er «pyntað» av serkønum i slikum. Sjálvt um eg ikki seti navn mitt undir hetta brævið, eigi eg at fáa svar, ti ongin spurdi meg um nakad, tá eykaskattur varð lagdur á meg.

Satt at siga, trúði eg ikki hesum pástandi, tá hann av fyrstan tíð varð settur fram. Um ein hugsar eftir gjøgnum tíðina, til 1974, sær ein, at kanska er hald i honum álikavæl. Tá komu tveir «gorlakkar» upp i føroyskan politikk. Hesir vendu so við og við politikkinum tann vegin, at konservativur politikkur nú varð ferdur, til hann i dag er slikur, tá hann er fúlastur. Tá vórðu slangur lagdar niður i landskassan. Hin endin á hesum slangum gekk beint niður i lummarnar hjá nøkrum heilt fáum. Hesir lunnar vórðu so skjótt og effektivt fylltir, at sjálvst vit um onnur royndu, tað vit kundu at fylla aftur i kassan, var ikki hugsingur um at halda balans.

Nú er kassin tómur, verður sagt.

Tað varð sagt okkum goðtrúna, sum fylltu i kassan, i slangurnar, i lummarnar, at hesin peningur varð lagdur til síðis til at standa móti møguligum vánaligum tíðum.

Vit goðtrúna hentu byttlingar, sum eru lika so goðtrúnir sum tann bytta fjöldin hjá Goebbels, vildu vinnulivinum væl. Ti keyptu vit ikki stórar bilar ella summarhús i teimum «heitu londunum». Vit fóru ikki at ferðast meira enn triðja hvørt ár. Heldur ikki stovnaðu vit partafeløg fyrri at sleppa undan at gjalda skatt. Nei, vit fylltu i kassan, i slangurnar, i lummarnar, ti vit vildu stuðla vinnulivinum. Soleiðis hildu vit okkum stuðla fæðilandi okkara. Hvat eru summarhús, ferðir og stórir bilar

móti ti?

So komu tey sjei rak-áriní!

Júmen tað ger onki, ti vit hava lagt 7 milliardir upp fyrri, til just tað!

Men hvat, hesar eru allar burtur. Tær koyra i millionabilum eftir autostradunum i Týskalandi til summar- ikki hús, men «borgir i Schweits, Spania og marga aðra staðni.

Javel, framvegis kann neyvna vera nakar vandi, ti, verða hesi stóru aktiviseld, so hava vit milliardirnar aftur.

Nei, siga teir ráðandi, vit fara ikki at taka nakad frá okkara neyðar «vinnulivsumnum».

Jamen, siga vit hentu byttlingar bivandi, ti nú siggja vit, hvørjir teir ráðandi eru, og at teir við ryktum brún skeita eftir okkara tömu peningaskjattu og lika so tömu bankabók, hvussu skulu vit so fáa okkara milliardir aftur?

Teir ráðandi stinga hovdini saman.

Tosað verður væl og leingi um, hvussu tann bytta fjöldin kann fáast til at tuga og gjalda.

Ein vakran dag kemur so hvitur roykur úr skorsteininum, Pávin er funnin!

Ílatin nýggju klæði keisarans stendur øll gongan har.

Tær nýggju reglurnar verða proklameraðar:

— Eykaskattin kalla vit tvungna uppsparing, sum øll sjálvandi fáa aftur, tá tey eru deyð.

— Halleluja, sigur bytta fjöld.

— Hvat skulu tit við barnastyrki, abbar og ommur tykkara fingur ju ongan?

— Púra rætt, svarar fjöldin aftur.

Ógvuliga spakuliga verður tað sagt, at tey, sum hava ráð (!) at hava børn, undir sjei ára aldur, heima, skulu tað fáa henda styrk.

— Vit eru so mikið fittir, at vit seta ikki bara skattin upp, nei, eisini tollin, ongin mismunur her! Afturfyrri seta vit vinningssteðg i gildi. Men sjálvandi boða vit frá hesum i so goðari tíð, at teir neyðars handilsmennir fáa tíð at seta prísir upp, so teir onki missa av hesum, ti tit eru ju goð við vinnulivið, ha?

— Ja, ja, svarar bytta fjöld.

— Barnagarðar? Har verða børnini bert spilt av hesum devulsettu pedagogunum, burtur við teimum. Børnini eru ju framtíðin. Tey verða eisini einaferð hentir byttlingar, verður teskað aftast i raðnum av teimum «nálastrupu».

— So eru tað hesir lúsa skúlarnir, har verða børn og ung oyðilegð. Har læra tey, millum annað skaðiligt, at hugsa. Ja, sigur ein skallur suðurafrika-vinur, tey verða eisini til devulsettar sosialistar.

Nú er bytta fjöld fullkomiliga i ekstasu: — Niður við studentunum, niður við akademikarunum. Hvat leggja vit i átta timar arbeiðsdag, hvat leggja vit i stór hús. Abbar og ommur okkara buðu saman við teirra abbum og ommum i 8x10 alin-húsum, og tey livdu lika til tey vórðu 50-60 ár.

— Nú meðan vit tosa um tey gomlu, siga teir ráðandi, hvi skulu tey «fáa» nógvur pengar fyrri onki at gera, tey fara bert saman við teimum, sum siga seg vera sjúk, til «Almu», so fáa tey, tað tey halda seg hava brúk fyrri. So, burtur við «Almu».

— Yeah, yeah, yeah, syngur bytta kór.

— Og sjúkrahús, hvi brúka so nógvur pening til tey? Vit eru ikki sjúk, sum standa her, eru vit?

— Nei, nei, svarar bytta fjöld.

— Eitt sindur, sigur ein gamal og styðjar seg til hokjurnar. Hansara «pipp» druknar skjótt i rómanum.

Tá proklamasjónin er at enda komin, fara teir ráðandi inn aftur. Har sita 10-20 spentir «vinnulivsmenn» og biða. Nú verða teir spurdir, um hetta er nóg mikið? Jú, hatta klarar seg árið út, svara hesir fegnir og fara at durum við «posen på deres ryg og pilegrimstav i hende».

Nú varð hetta brævið kanska meira ironiskt, enn eg av fyrstan tíð hevði ætlað. Men eins og hjá mæta danska ævintýraskrivaranum, H. C. Andersen man ein farri av álvara vera i.

Kravið um frammanfyrri nevndu frágreiðing stendur sjálvandi við.

I blaðnum Oyggjatið-indum stóð einaferð, tá ein lesarabrevskrivari i

Socialinum segði seg ikki tora at seta navn undir bræv sitt, ti hesin var alment løntur, at hetta var

«knallharður andstöðu-politikkur». Eg haldi hetta heldur er «knallharður veruleiki». Eg tori

heldur ikki at seta navn mitt undir hetta brævið, ti eisini eg eri

ein rotta

0-samkensla

Samkenslan hjá lógmanni við tí føroyska skattaborgaranum var = 0, tá ið innslagið i Degi & Viku síðsta hósdag visti frá mót-mælisgonguni, men hvussu kann hann seta seg inn i tann beiska veruleika hjá A-skattgjaldarunum, ið noyðast at taka til takkar við teimum fáu krónunum, sum eftir eru aftan á at skattur er gordin. Skattur sum «Palliba» skal gjalda m.a. til effektivar veðhaldsskyldur, almenn-

ar lönir, ferðautreiðslur til okkara «kæru» fólkavaldu, biðipengar til somu, «blokkflytan» i Kallsøynni, undirsjóvartunnell og mangt annað, ið vit ikki skulu koma inn á her.

Nei, her hava tit nøkur uppskot at taka til eftirtektar:

1. Lat okkum fáa forbrúkksskatt, so ØLL gjalda, ella tað hevur kanska ongantið verið meiningin?!

2. Skrivði lönirnar, fundarsamtyktirnar

v.m. til teimum fólka-valdu niður, tey tola tað.

3. Um Landsstýrið ætlar at veðhalda fyrri eini upphædd uppá t.d. kr. 5 mill., so skuldi fólkatkvøða til fyrri at taka hesa avgerð. Hetta ti at tað i síðsta enda er «Palliba», sum fær rokningina, tá illa gongur!!!

Bindiklubburin

Veðrakjøl

Nú er tíðinkomin at bileggja íslenskt veðrakjøl!

Krovini viga umleið 20—35 kg. Kjøtið verður koyrt til dyrnar. Lagaligar gjaldstreytir. Má bileggjast áðrenn 10. oktober

Suðuroyar Kjøtsøla

Rudolf Tausen

Tlf. 73 247 Vágur

(Svarar eisini i vikuskiftinum og um kvæðið)